

הודות להפנייה של יוסי גיורא ראו איזה מידע מתפרסם בגרמניה:
להלן תרגום לעברית של דף הנספטר גוראו (שמעון גיורה) מתוך אתר TACHELES 2026:

הנספטר גוראו (שמעון גיורה) - מכימניץ לישראל

נולד: 3 ביולי 1922, כימניץ
נפטר: 13 בספטמבר 1989, קריית טבעון, ישראל.

חייו ופועלו

על ילדותו של הנספטר גוראו ידוע מעט בלבד. הוא נולד כבנם של הסוחרים גוסטב גוראו וארנה לבית שמיץ, ולו אח צעיר בשם קלאוס. בשנת 1913 פתח אביו חנות לבגדי גברים בכימניץ, והמשפחה התגוררה ברובע קאסברג. הנספטר למד בבית הספר היינריך-בק ובבית הספר היהודי בעיר. לאחר מכן החל התמחות בענף הטקסטיל. ב-24 באוגוסט 1935 חגג את בר המצווה שלו בבית הכנסת הגדול של כימניץ.

תקופת השלטון הנאצי

עם החרם על בתי העסק היהודיים ב-1 באפריל 1933 נפגעה גם חנותו של אביו. בעקבות אובדן רוב לקוחותיו נסגר העסק בשנת 1938. ב-10 במאי 1942 גורשו הוריו לגטו בלז'יצה שלייד לובלין, ושם נרצחו.

האח קלאוס

אחיו הצעיר, קלאוס, נשלח תחילה לבית הילדים היהודי בלייפציג, ובהמשך היגר להולנד. הוא הסתתר אצל משפחת פולאץ, משפחת קווייקרים מהארלם. בשנת 1942 נעצר, גורש לאושוויץ ונרצח שם ב-5 בספטמבר 1942.

הכשרה ועלייה

הנספטר נשלח להכשרה חקלאית בפדרבורן על ידי התאחדות יהודי גרמניה. בשנת 1940 עבר למחנה הכשרה (הכשרה ציונית) באחוזת סקאבי בפרידסדורף, כהכנה לעלייה לארץ ישראל. לאחר מכן עבר לאחוזת שוקן בווינקל שבספרינהאגן. בעקבות תאונת עבודה נקטעה זרועו הימנית. בשנת 1941 הועבר ל"לנדוורק נוינדורף".

גירוש לאושוויץ

באפריל 1943 נשא לאישה את פרידה (פרידל) הורביץ מבאד דורקהיים. ימים ספורים לאחר החתונה נעצרו השניים יחד עם 153 דיירים נוספים של לנדוורק נוינדורף, הועברו לברלין ומשם גורשו במשלוח ה-37 לאושוויץ. שניהם הועסקו בהקמת מפעל "בונה" של IG Farben במונוביץ. רעייתו פרידה נרצחה שם. מינואר 1945 נאלץ גוראו להשתתף בצעדות המוות והועבר דרך מחנות גרוס-רוזן ובוכנוואלד.

השחרור

באפריל 1945 שוחרר בבוכנוואלד. בטופס שמילא עבור הממשל הצבאי האמריקאי כתב כי "כל בני משפחתי נרצחו בידי הנאצים". עד יולי 1945 שהה במחנה עקורים של בעלות הברית, ולאחר מכן עבר ללייפציג. חזרה לכימניץ ועלייה לישראל

לאחר תקופה קצרה בלייפציג שב לכימניץ. ב-7 בספטמבר 1945 היה אחד מ-18 חברי הייסוד של הקהילה היהודית המחודשת בעיר, אך זמן קצר לאחר מכן עזב.

הוא הצטרף ל"קיבוץ בוכנוואלד", אימץ את השם שמעון גיורה, ועלה לארץ ישראל דרך אנטוורפן באוניית המעפילים "תל חי".

בישראל חי כחקלאי בקיבוץ נצר סרני, נשא לאישה את שושנה (רוזה) מגור, ולזוג נולדו שני ילדים. בשנת 1960 העיד במסגרת ההכנות למשפט אושוויץ בפרינקפורט. בשנת 1962 עבר להתגורר בקריית טבעון, שם נפטר ב-13 בספטמבר 1989.